

LECZENIE DEPRESJI

pod redakcją Stanisława Pużyńskiego

Wprowadzenie do lecznictwa psychiatrycznego trójpierścieniowych leków przeciwdepresyjnych było znaczącym (zdaniem licznych psychiatrów - przełomowym) wydarzeniem w terapii depresji, zwłaszcza depresji występujących w przebiegu chorób afektywnych. Leki przeciwdepresyjne umożliwiły zredukowanie okresu utrzymywania się depresji do kilku tygodni, wydatne ograniczenie stosowania elektrowstrząsów i - co najważniejsze - umożliwiły leczenie licznych chorych z depresją w warunkach ambulatoryjnych.

Po kilku latach doświadczeń z tą niejednorodną grupą leków, pojawiły się głosy krytyczne. Okazało się bowiem, że przynoszą one efekt terapeutyczny u części chorych, część zaś nie reaguje na kilka kolejnych kuracji, a u niektórych pacjentów nie mogą być stosowane ze względu na przeciwwskazania. Niekiedy mogą też być przyczyną poważnych powikłań, a przyjęte w nadmiarze - źródłem ciężkich, czasem śmiertelnych zatruc. Narastającym problemem klinicznym są chorzy nie reagujący na kilka kolejnych kuracji przeciwdepresyjnych i pacjenci z depresją przewlekłą, utrzymującą się przez wiele miesięcy a nawet lat.

Okoliczności te są przyczyną poszukiwania leków nowych, bezpieczniejszych i bardziej skutecznych oraz coraz liczniejszych opracowań, w tym monograficznych, na temat sposobów leczenia depresji.

Bieżący zeszyt *Postępów* jest poświęcony leczeniu depresji.

Zawiera on opracowania (częściowo w formie poprawionej, dwa - w zmienionej), z których większość ukazała się wcześniej w skrypcie "Leczenie depresji" wydanym przez CMKP w 1992 r. Ograniczony nakład skryptu (książka nie dotarła do większości psychiatrów) skłonił nas do udostępnienia wspomnianych opracowań tą drogą.

Stanisław Pużyński